

Elim Sende

– n.kaygısız · 21 Eylül 2011

bir bakıyorum
dökmüşsün oyuncaklarını
yüreğimin orta yerine,
oyuna çağırıyorsun beni.

körebe diyorsun
kapatıp gözlerimi
ışksız bırakıyorsun
düşlerimi..

çelik-çomak diyorsun
önce bir çember oluyorsun
benliğimde gitgide genişleyen.
sonra en yeşilinden bir çitlembik dalı gibi
akdenizi süsleyen toroslar oluyorsun
kaçıyorsun kıyılarımdan.

saklambaç diyorsun
saklısın derinliklerimde
mavisin
gecesin
sesinden tanıyorum gözlerini
düşlerimde sobeliyorum seni.

isim şehir diyorsun...
ben adını söylüyorum
sen sevdalarını
sevdalılarını...
şehirse
bu şehre hiç uğramıyorsun bile,
ben seni kendime şehir bilmişken.

bir gün de
kumdan kaleler yapalım,
düşmanları olmayan.

kağıttan gemilerde yüzdürelim umutlarımızı
sonsuz maviliklerde.
bir gün de
dalga olalım
bir martıya kanat olalım...

beraber oynayalım
hır çıkarmadan
kavga etmeden.

arada bir mızıkçılık yapmasan
ölürsün sanki
ebe olduğunda
gözlerini aralayıp bakmasan,
düşüp ağladığımda
kaşlarını yıkmasan
ölürsün sanki.

gel..
gel bu çağrı benden

bir gün de
elim sende oynayalım.
sen tut elimi,
sarıl bana sımsıkı,
bırakma.
elim elinde kalsın
değmişken gözlerin gözlerime.

çocuk yüreklerimizle
oyunlar oynayalım.
yeni dünyalar kuralım.
ellerimizde pamuk şekerleri
rengarenk balonlar..
misketi fırlatırken unuttuğumuz gibi
dünyayı
çocuk yüreklerimizle
yaşayalım aşkı.

28/06/2010

ödemiş